Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Α΄ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Ὁ πατέρας τοῦ Ὄθωνος ὡς Βασιλεὺς καὶ ὡς ἄνθρωπος. Φιλότεχνος ἀλλὰ καὶ βάρβαρος καὶ ἀπότομος. Ἡ παραγγελία μιᾶς τοιχογραφίας. Πῶς τὴν ἔπαθε ὁ Κορνήλιος. Τί πρέπει νὰ ξέρη ἕνας ζωγράφος. Ὁ ἔρως τοῦ Λουδοβίκου πρὸς τὴν Λόλα Μοντές. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ τυχοδιῶκτις. Ἐξευτελισμοί, διασυρμοί, ταπεινώσεις !... Ἡ κατάπληξις τοῦ Κάουλμπαχ κτλ. κτλ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ τῆς Βαυαρίας Λουδοβῖκος Α — ὁ πατέρας τοῦ δικοῦ μας βασιλέως Ὄθωνος—φημίζοτανε στὴν ἐποχή του ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ παράξενους καὶ προοδευτικοὺς μονάρχας ποὺ εἶδαν οἱ αἰῶνες. Πράγματι δὲ τὰ σκάνδαλα ποὺ δημιούργησε κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του εἴχανε ἀναστατώσει ὁλόκληρη τὴ Γερμανία καὶ τὴν Εὐρώπη ἀκόμα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Σήμερα θ' ἀναφέρουμε δύο χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴ ζωή του, γιὰ νὰ σχηματίσετε μιὰ γνώμη γιὰ τὴν ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ προσωπικότητα. Τὸ ἕνα ἀνέκδοτο ἀναφέρεται στὴν ἐποχὴ ποὺ ἤτανε μεγάλος καὶ τρανὸς καὶ τ' ἄλλο σχετίζεται μὲ τὴ δύση τοῦ ἄστρου—καὶ τῆς ἀξιοπρέπειάς του :

Ὁ Λουδοβῖκος ἤτανε μανιώδης φιλότεχνος. Τοῦ ἄρεσε νὰ παραγγέλη σὲ ζωγράφους νὰ τοῦ φτιάνουν διάφορους πίνακες, μὲ τοὺς ὁποίους ἐστόλιζε τ' ἀνάκτορά του καὶ διάφορα μουσεῖα. Τοὺς καλλιτέχνας ὅμως, συνήθιζε νὰ τοὺς πληρώνη μονάχα μέ...βρισιές !

Μιὰ μέρα, ὁ Λουδοβῖκος παρήγγειλε στὸ φημισμένο ζωγράφο Πέτρο Κορνήλιο νὰ τοῦ φτιάξη, γιὰ τὴ Γλυπτοθήκη, ἕνα εἶδος Μουσείου τοῦ Μονάχου, ἕναν ἱκανὸ ἀριθμὸ με ἄλων τοιχογραφιῶν ἐμπνευσμένων ἀπὸ τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου. Πρέπει τώρα νὰ ἐξάρουμε ἰδιαιτέρως τὸ φιλελληνισμὸ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπαυε ν' ἀγαπᾶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὅταν ἀκόμα αὐτοὶ ἔδιωξαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὸ γυιό του, τὸν Ὄθωνα.

Ὁ Πέτρος Κορνήλιος στρώθηκε ἀμέσως στὴ δουλειὰ κ' ἔφτιαξε πράγματι ἀρκετὲς τεράστιες τοιχογραφίες, θαυμαστῆς ἐμπνεύσεως καὶ μοναδικῆς ἐκτελέσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κυριωτέρων ἐπεισοδίων τῆς Ἰλιάδας. Τὰ μνημειώδη αὐτὰ ἀριστουργήματα στολίζουν μέχρι σήμερον τὴ Γλυπτοθήκη τοῦ Μονάχου.

Ὁ Λουδοβῖκος ἔμεινε πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐργασία αὐτή. Καὶ γιὰ τοῦτο, ὅταν ἔχτισε ἀργότερα στὸ Μόναχο μιὰ ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Λουδοβίκου, τοῦ προστάτου ἁγίου του, ἀνέθεσε στὸν ἴδιο Πέτρο Κορνήλιο νὰ τοῦ φτιάξη μιὰ τοιχογραφία, τὴν «***Ἐσχάτη Κρίση***», ἡ ὁποία ὅμως ἔπρεπε νὰ ἔχη ὕψος 750 ποδῶν, νὰ εἶνε δηλαδὴ μεγαλείτερη καὶ ἀπὸ τὴν τοιχογραφία τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου στὸ παρεκκλήσιο Σιξτῖνα.

Ὁ Λουδοβῖκος ἤτανε φιλόδοξος. Ἤθελε νὰ μείνη τ' ὄνομά του ἀθάνατο στοὺς αἰῶνες μὲ τὸν τεράστιο αὐτὸ ζωγραφικὸ πίνακα. Δυστυχῶς ὅμως δὲ βρῆκε τὸν κατάλληλο ἄνθρωπο γιὰ νὰ τοῦ ἀναθέση τὸν κολοσσιαῖο αὐτὸν ἄθλο. Ὁ Πέτρος Κορνήλιος ἤτανε ἐξαίρετος γιὰ πίνακας μὲ θέματα ἱστορικῆς ἢ μυθολογικῆς φύσεως, ἀλλὰ τοῦ ἔλειπε ἡ ἀπαιτουμένη θρησκευτικὴ πίστη, ἡ ὁποία τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ὁραματισθῇ σκηνὲς ἀπὸ τὴν τρομερὴ Ἐσχάτη Κρίση.

Μὰ τί μποροῦσε νὰ κάνη ὁ δυστυχής ; Βασιλικὴ ἀπαίτησις ἦταν αὐτή. Κ' ἐπὶ τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια σκαρφαλωμένος πάνω σὲ κάτι τεράστιες σκαλωσιές, ζωγράφιζε, ζωγράφιζε διαρκῶς γιὰ νὰ φέρη σὲ πέρας τὸ τιτάνειο ἔργο ποὺ τοῦ εἶχαν ἀναθέσει.

Ὁ Λουδοβῖκος δὲν πῆγε καθόλου, κατὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ χρονικὸ διάστημα, νὰ παρακολουθήση τὸν ζωγράφο στὴν ἐργασία του, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ δῇ ὅλο τὸ ἔργο τελειωμένο. Κ' ἔτσι μόνον ὅταν ὁ ζωγράφος τὸν εἰδοποίησε πὼς ἔβαλε καὶ τὴν τελευταία πινελιά, πῆγε νὰ θαυμάση τὸ «καμάρι τῆς βασιλείας του», ὅπως τιτλοφοροῦσε προκαταβολικῶς τὸν πίνακα τοῦ Πέτρου Κορνηλίου, ποὺ θὰ ξεπερνοῦσε κι' αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς καταπληκτικοὺς ὁραματισμοὺς τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου.

Μόλις ὅμως μπῆκε στὴν ἐκκλησία, μὲ δυνατὸ χτυποκάρδι καὶ ἀντίκρυσε τὴν ἀστεία καὶ ἀνέκφραστη τοιχογραφία τοῦ Πέτρου Κορνηλίου, στάθηκε σὰν ἀποσβολωμένος ἀπὸ τὴν κατάπληξη καὶ τὴν ἀπογοήτευσή του, ἐνῶ ὁ ταλαίπωρος ὁ ζωγράφος παρακολουθοῦσε μὲ ἀγωνία καὶ τὴν παραμικρὴ κίνηση στὴ φυσιογνωμία τοῦ Μαικήνα-Μονάρχου.

Ὁ Λουδοβῖκος, παρ' ὅλον τὸν πολιτισμὸ του, ἤτανε λιγάκι βάρβαρος κατὰ βάθος. Μόλις λοιπὸν εἶδε πὼς ὁ Πέτρος Κορνήλιος ὑπελήφθη πολὺ τῶν προσδοκιῶν του, γύρισε πρὸς τὸ μέρος του καὶ τοῦ εἶπε ἀπότομα :

— Δὲ μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, ξέρεις τὶ πρᾶγμα πρέπει νὰ γνωρίζη πρῶτα-πρῶτα ἕνας ζωγράφος ;

— Τί ; ρώτησε τρέμοντας σὰν τὸ ψάρι, ὁ μεγάλος καλλιτέχνης.

— Νὰ ζωγραφίζη, κύριε !...

***

Ὁ Λουδοβῖκος ἤτανε μανιώδης φίλος τοῦ θεάτρου. Μὲ τὰς καλλιτέχνιδας τῆς ἐποχῆς του εἶχε πολλὲς ἐρωτικὲς περιπέτειες. Ἔτσι, κοντὰ στὶς ἄλλες, ἀγάπησε καὶ τὴν περίφημη τυχοδιώκτρια πριμαντόννα Λόλα Μοντές, γιὰ τὴν ὁποία ἔχουμε γράψει καὶ ἄλλοτε.

Ἡ Λόλα Μοντὲς τὰ κατάφερε μέσα σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα νὰ ἐξευτελίση τὸ Λουδοβῖκο στὰ μάτια τοῦ λαοῦ του καὶ νὰ τὸν κάνη ἕνα πραγματικὸ ἠθικὸ ἐρείπιο. Σχετικὰ μὲ τὴν κατάπτωση τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ βασιλέως—ποὺ εἶχε κατὰ βάθος ποιητικὴ καὶ ρωμαντικὴ ψυχὴ—σᾶς ἀναφέρουμε τὸ παρακάτω ἀνέκδοτο :

Ἡ Λόλα Μοντές, τὴν ὁποία ὁ Λουδοβῖκος κρατοῦσε κοντὰ του στὸ Μόναχο, ἔπληττε τρομερὰ στὴ μικρὴ αὐτὴ πόλη. Ὁ Λουδοβῖκος γιὰ νὰ διασκεδάση τὴν ἀγαπημένη του, τὴν ἔπεισε νὰ ποζάρη στὸν φημισμένο ζωγράφο Γουλιέλμο Κάουλμπαχ, γιὰ νὰ τῆς κάνη τὸ πορτραῖτο. Ἡ Λόλα δέχθηκε καὶ ὁ ζωγράφος ἔλαβε τότε τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίση τὴ μοιραία αὐτὴ γυναίκα, τὴν ὁποίαν καταρόντουσαν ὅλοι οἱ Βαυαροὶ ἐπειδὴ ἐξευτέλιζε τὸ βασιλέα τους.

Ζωγραφίζοντας ὁ Κάουλμπαχ τὴν Μοντὲς εἶδε καὶ ἀντελήφθη φρικτὰ πράγματα. Ἡ κοινότατη αὐτὴ πριμαντόννα, τὸ ἀδιάντροπο αὐτὸ γύναιο κορόϊδευε τὸν βασιλέα ἀδιάντροπα ! Γέρος πειὰ ὁ Λουδοβῖκος, ἑξῆντα ἐτῶν καὶ πλέον, στεκότανε μπροστὰ της σοῦζα, σὰν σκυλλάκι... Ἡ Μοντὲς ἔβριζε τὸ Λουδοβῖκο μπρὸς στὸν κατάπληκτο ζωγράφο, τοῦ μιλοῦσε πρόστυχα κι' ἀπότομα...

Ὅταν μάλιστα ἡ Λόλα τὸ παραξύλωνε μὲ τὶς προστυχιές της,ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας γυρνοῦσε στὸ ζωγράφο Κάουλμπαχ καὶ τοῦ ἔλεγε μὲ παραπονετικὴ φωνή :

— Εἴδατε τὶ ἄσκημα ποὺ ἐκφράζεται γιὰ μένα !... Θεέ μου ! Τὶ νὰ κάνω !

Ὁ Κάουλμπαχ ἔσκυβε μὲ πόνο τὸ κεφάλι, κρατῶντας μὲ κόπο τὰ δάκρυά του, ἐνῶ ὁ Λουδοβῖκος κύτταζε ἱκετευτικὰ τὴ Λόλα Μοντές, τὴ μόνη παρηγοριὰ τῶν γηρατειῶν του...Αὐτὴ ὅμως γελοῦσε ἄγρια καὶ σαρκαστικά, βλέποντας ἕνα τιμημένο στέμμα νὰ κυλιέται μπρὸς στὰ πόδια της !

Ἡ Λόλα Μοντὲς

Μιὰ μέρα, ἡ Λόλα Μοντὲς δὲν ἤθελε πειὰ νὰ ποζάρη στὸ ζωγράφο, ἐπειδὴ βαρέθηκε νὰ κάθεται ὧρες ἀκίνητη. Ὁ Λουδοβῖκος τὴ θερμοπαρακάλεσε νὰ ποζάρη δυὸ - τρεῖς φορὲς ἀκόμα, γιὰ νὰ τελειώση τὸ πορτραῖτο της, τὸ ὁποῖο εἶχε σκοπὸ νὰ κρεμάση στὸ δωμάτιό του. Ἐκείνη ἀρνιόταν νὰ τοῦ κάνη τὸ χατῆρι καὶ τότε ξέσπασε μιὰ μικρὴ—οἰκογενειακὴ ἂς τὴν ποῦμε—σκηνή.

Ὁ Κάουλμπαχ, ἀπὸ λεπτότητα, ἀπεσύρθη πίσω ἀπὸ ἕνα παραβὰν καὶ προσεποιήθη πὼς ἀνακάτωνε κάτι χρώματα.

Μὰ ἡ περιέργεια ἤταν ἀνωτέρα τῶν δυνάμεών του.

Καὶ ὅταν ὕστερ' ἀπὸ λίγο ἔβγαλε μὲ τρόπο τὸ κεφάλι του ἔξω ἀπὸ τὸ παραβάν, παραξενεμένος ἀπὸ τὴ βαθειὰ σιωπὴ ποὺ βασίλευε στὸ ἀτελιέ του—εἶδε τὸ Λουδοβῖκο τὸν Α΄,βασιλέα τῆς Βαυαρίας, γονατισμένον μπρὸς στὰ πόδια τῆς Λόλας Μοντές, καὶ τὴν τυ χοδιώκτρια νὰ τοῦ χτυπάη ἐλαφρὰ τὴ φαλάκρα του μὲ τὴ βεντάγια της

μίζοντας πὼς εἶχε μπροστά του τὸ ἀντικείμενο τοῦ ἔρωτός του, ἄπλωσε τὰ χέρια του νὰ ἀγκαλιάση τὴν Ἥρα. Τότε ὁ Ζεὺς ἐπείσθη γιὰ τὴν ἀχαριστία τοῦ Ἰξίωνος καὶ τὸν τιμώρησε πολὺ σκληρά : Τὸν ἔρριξε στὰ τάρταρα τῆς γῆς καὶ τὸν ἔδεσε σὲ μιὰ ρόδα, ἡ ὁποία θὰ γυρνάη ἐπ' ἄπειρον τὸ σῶμα του πάνω ἀπὸ δυνατὲς φλόγες !...

Διασκευὴ **Ν. Ἀδ.**

ΕΝΑΣ ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΠΑΣΤΩΡ

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐπέστρεψε στὴ Χριστιανία ἀπὸ μίαν περιήγησί του στὸν Βόρειο Πόλο, ὅπου ἔμενε πολὺν καιρὸ κάμνοντας εἰδικὲς τοπογραφικὲς μελέτες, ὁ Σουηδὸς Πάστωρ Ἐνάντερ.Ὁ Ἐνάντερ ἔμεινε στὴ Χριστιανία δυὸ μῆνες γιὰ ν' ἀναπαυθῇ κ' ἑτοιμάζεται τώρα νὰ ξεκινήση γιὰ τὰς ἐρήμους τοῦ Καναδᾶ, ὅπου πρόκειται νὰ συνεχίση τὶς μελέτες του. Ξεύρετε δὲ ποίας ἡλικίας εἶνε ὁ τρομερὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ; Μόνον 86 ἐτῶν !